

(המשך מעמוד 11)

המפורסם, שהפך לחיקוי חיוור ומיותר ל- שירייהמחאה האינדיאניים של באפי סנט מרי.

הטענה העיקרית שאפשר לטעון נגד הי שלישיה היא שבעוד השירים הדרמטיים זוכים בפיה להגשה נמרצת, ושירים קור מיים אינם מחמיצים את ה"פואנטות" של

"השמן ואשת האיכר"

הם, הרי השירים העדינים יותר מאבדים כמעט את כל קסמם — דווקא בגלל עודף המרץ של השלושה.

ספרים

גאי טאלזה הוא עיתונאי שהחל כותב בגיל 15 וזכה לתהילה כסופר, כאשר כתב את מחלכת הכוח, המספר בפירוט רב את חייו היומיומיים של העיתון בו עבד טאלזה במשך עשר שנים — ניו יורק טיימס. בעקבות הצלחה זו, יצא עתה לאור קובץ מאמרים שפירסם טאלזה במשך השנים בכתביעת שונים הנושאים את השם הכולל "Fame and Obscurity" ("תהילה ו"אפלולית") (בנטם 1971).

טאלזה הוא אחד מאותם העיתונאים הי אוספים את נתונייהם בראיונות ומחקרים, פוגשים אנשים ושואלים שאלות, ואחר כך כותבים סיפור, שהוא כאילו פיקטיבי, אבל הוא מבוסס על כל מה שצבר במשך ימי ההכנה למאמר. סיגנון עלילתי זה מעניק למאמריו אופי של סיפור קצר, יותר מאשר כתבה עיתונאית, כשההבדל הוא, כמוכח, בכך, שסיפורים אלה מבוססים כולם על עובדות בדוקות.

התהילה שבקובץ הסיפורים, מתרכזות הפעם בסידרה של מאמרים המוקדשים כור לם לאנשים מפורסמים — פרנק סינטרה, פיטר אוטול או ג'ו לואיס. האפולולית היא זו האופפת את הפרועים הבונים את גשרי הענק בכל רחבי אמריקה, או את האנשים

טאלזה

הקטנים והמאורעות הפעוטים המתרחשים מדי יום ברחבי ניו יורק. כאשר הוא מקדיש פרק לפראנק קוסטלו, מראשי המאפיה באמריקה שגורש חזרה לאיטליה, נשמעים הדי הדם האיטלקי ש בעורקי המחבר, המתאר את הגאנגסטור אמנם כפושע, אבל גם כ"מי שהחזיר לי מהגרים האיטלקיים את האמונה בכבוד מוצאם".

בתארו את האפולולית, נדמה כאילו מימד האגדה גובר על הריאליזם, וסיפוריו על בניית גשרים והסיכונים הרבים הכרוכים בכך, מזכירים יותר את אגדות המערב הפרוע ומיבצעי הגבורה שלו, מאשר את ריח הויעה הקשור בעמל הרב.

הפרקים על ניו יורק מזכירים את אמריקה המזוהה, בלקטם כל מיני עובדות מפתיעות. למשל: האיש הגבוה ביותר בעיר זו הוא אדוארד כרמל, יליד תלי אביב, 2.49 מ', 216 ק"ג.

פרסום דיר יוקבסון

take your TIME

TIME - תוצרת דובק, הסיגריה המובחרת הצועדת בראש, הרחק לפני כל סיגריה אחרת